

Toaca

CTN

Se-aude glas de toacă pân' la cer
Și relele din lumea asta pier.
Se-nalță glasuri din morminte...
Sfâșietoare rugi de oseminte!

Un clopot liniștea destramă
Cu al lui vaier de aramă...
Pe culmi se-nalță cruci semețe
Sfidând albastrul cu a lor tristețe.

Răsună toaca pe la mănăstiri
Chemând la rugă ale noastre firi;
În ceruri oștile se-adună
Pe cel viclean ca să răpună.

Clopotnițele răscolesc văzduhul
Purtând către înalturi stihul,
Natura cu destinul se împacă
Atunci când se aude glas de toacă.

Cântec de lemn răstignit în uitare,
Între cer și pământ tu aduci alinare!
Cu glas vestitor de alte-nceputuri
Lumea întreagă o scoți din adâncuri.

Curge spre lume al lemnului cânt
Și peste glasuri adormite-n pământ!
Se urcă spre slavă chemări arzătoare;
Din sunet de toacă se înalță altare!